

ДОПЪЛНИТЕЛНО РЕШЕНИЕ

№ 4014

гр. София, 18.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 33 състав,
в закрито заседание на 18.06.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Галин Несторов

като разгледа дело номер **3684** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

От фактическа и правна страна съдът взе предвид следното:

Подадена е молба от Е. П. Т. – А., ЕГН [ЕГН] и Ш. М. А., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], чрез адв. Г. Г. – САК, за допълване на решение № 2860/28.04.2021 г. по адм. д. № 3684/20 г. по описа на АССГ.

Твърди се, че съдът не се е произнесъл по петитума на жалбата като се иска произнасяне по искането за обезщетяване на жалбоподателите и в частта на окстатъка на неотчуждения им имот с площ от 59 кв.м. като бъде определено и обезщетение и в тази част.

Ответникът - СО, пледира за неоснователност на молбата.

Молбата е процесуално допустима, а по същество е неоснователна по следните съображения:

С посоченото решение е отменена, по жалба на Е. П. Т. – А., ЕГН [ЕГН] и Ш. М. А., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], чрез адв. Г. Г. – САК, заповед № СОА20-РД40-16/02.03.2020 г. на кмета на Столична община (СО), в частта, с която е определен размер на паричното обезщетение за отчуждаваната, реална част от имот: поземлен имот (ПИ) с проектен идентификатор 68134.905.187 (застроен), с площ 898 кв. м, заедно с попадаща в имота сграда с проектен идентификатор 68134.905.187.1, с площ 90 кв. м, съгласно скица - проект за изменение на КККР, представляващ реална част от ПИ с идентификатор 68134.905.436 по КККР като е определен размера на

дължимото обезщетение на 404 303,42 /четиристотин и четири хиляди триста и три лева и четиридесет и две стотинки/ лева.

Съдът намира, че е недопустимо да се определи обезщетение в частта на ПИ с площ от 59 кв.м., понеже същата остава тяхна собственост и това би било произнасяне извън предмета на процесната заповед. Със заповедта се отчуждава частта от имота, която е предмет на ПУП, което е в съответствие на закона и липсва основание за отмяната ѝ. В този смисъл, отмяната ѝ би довела на първо място до невъзможност за опхределяне на различен размер на обезщетение и в останалата част на имота, какмото искане не е налице от страна на жалбоподателя. С оглед искането му за определяне на по-висок размер на отчуждение, невъзможна е отмяна на заповедта и удовлетворяване на същото. Т.е., произнасяне и по отношение отмяна на заповедта изцяло, поради непроизнасяне в частта на остатъка от имота в размер на 59 кв.м. би било свръх-петитум, което би довело до постановяване на недопустим съдебен акт.

Изложените съображения налагат отхвърляне на така подадената молба като неоснователна.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 176, ал. 2 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ молба от Е. П. Т. – А., ЕГН [ЕГН] и Ш. М. А., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], чрез адв. Г. Г. – САК, за допълване на решение № 2860/28.04.2021 г. по адм. д. № 3684/20 г. по описа на АССГ.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: